

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om om Lizette Risgaard

Du lytter til den, vi taler om. Din hverd er dit opmand.

Tage mod, Ellos, større derover krønne, de sætter Risker!

Kære venner, vi har noget helt særlige sammen, også alle sammen her.

Vi har en særlig historie sammen, og vi har altså også en særlig opgave.

Sådan skulle de egentlig have lytt i fælleparken 1. maj, men sådan blev det ikke for at lige sætte Risker.

Søndag morgen træk hun sig fra posten som formand i FH.

Det sker efter en række afsløringer, hvor unge mænd har fortalt om kramsarier, og grænseoverskridende er advær fra FH formanden MQ.

Historierne, der kom frem, torsdag og aften, sendte et chok igennem fagbevalgelsen, og flere af fagforbundne træk støtten til Risker,

der altså med stor sentynlighed har holdt sin sidste 1. maj tale.

Billedet er en behagelig bestemur, der poster mad og selfies på Facebook, og Krammermette Frederiksen er pludselig blevet vendt til en liderboks,

der tager unge mænd på røven. I dag tegner vi et portræt af lige sætte Risker, der indtil fornyelig var en af Danmarks mest magtfulde kvinder.

Velkommen til BT, hvor du lytter til savgaven af Danvitaler om Danmarks lille portrætmagasin, og velkommen til mine to gæster.

Det er nyhedschef på bærlængske Simone Benson og journalist Jonatan Lundgren Larsen.

Velkommen til jer.

I havs sammen med Mia Glerub Vallentine, som også journalist på Bærlængske, og i samarbejde med nogle journalister på ekstrabladet afsløret,

lige sætte Risker hos lidt friske og måske krænkende adfærd over for kolleger og sådan nogle politiske folk.

Vi skal jo tale om sag. Lad os starte med den ind, hvis den går i gang med portrætet. Er du egentlig godt tænkt mig at høre, hvordan er I blevet spurgt ind på denne sag Jonatan?

Det begynder faktisk for allerede lidt over et år siden, hvor jeg får et tip. Jeg skriver dengang en historie om en kvindeligleder i 3F,

der bliver fyret efter en krænkellesag, og så får jeg vidde i den forbindelse, at man måske skal prøve at kigge på Lisitoriskov også.

Og så følger der et enormt lang forløb, hvor vi finder killer på det. Vi begynder også at undersøge, hvilken form for dokumentation der kan være på det her.

I starten af det her år omkring januar, slår vi også sammen med ekstrabladet for at lave et samarbejde med dem.

Og hvordan kommer det i stand? Er det noget med, at I hører, at de også er på sagene, når du taler med killer eller hvordan?

Ja, vi hører undervejs, at ekstrabladet også arbejder på historien. I starten kan man måske sige, at vi på en eller anden måde begge to arbejder sideløbne med historien, men på et tidspunkt beslutter vi også for at slå sammen, fordi det her er en sag, der er meget alvorlig og meget følsom.

Vi synes ikke, at man skal skynde sig med historie her, fordi den har den karakter den har.

Vi er ikke interesseret i, at jeg skulle have en konkurrence med ekstrabladet om det her. Det er oftere med media, så vil vi gerne komme først med historien.

Det er i januar, hvor vi rækker ud til ekstrabladet. Vi kommer til et punkt, hvor vi kan ikke skrive

historien på det tidspunkt.

Vi har også en ret god ide om, at ekstrabladet heller ikke vil kunne skrive historien på det tidspunkt. Det ved vi selvfølgelig ikke, men vi tænker, hvis vi skal have en chance for nogen, som laver denne historie, så tænker vi på det tidspunkt.

Det er vores bedste bud at række ud til dem og sige, prøv at vi arbejder på det samme, det ved I, det ved I.

Skal vi ikke slå os sammen og se, om vi kan få det her til at lykkes?

Jeg har taget med en række mænd, som har arbejdet for farvebevægelsen, og jeg har taget med deres kollegaer, som har været vidne til de beskrevende episoder.

Der har også taget med kærester, og der har også taget med folk i det politiske liv.

For dem, som måske ikke lige har fået læst af artiklerne, så er det her jo ikke bare en mand og en hånd på en ryg, som det også er blevet nævnt.

Måske vil du lige simpelthen prøve at beskrive, hvad det egentlig er, kilderne fortæller er?

Det, som kilderne fortæller, og det er vores historie, som ekstremt blevet fortællt, det er sådan en systematisk og overlæng adfærd med upassende berøringer og grænseoverskridende adfærd.

Det har vi hørt om, og det er et rykte, der har kørt i det her miljø, som er farvebevægelsen og socialmotivet og omræn, hvor man skal sige den politiske verden.

Det er rykter, der har kørt, og der er også andre medier, der har undersøgt det tidligere.

Det, vi så kunne dokumentere med vores historie, var, at vi havde fire unge mænd, som på den en eller anden måde er en del af farvebevægelsen.

Det er jo et bredt begreb farvebevægelsen. Der kan du både være ansat, og du kan også være tildesvalt, altså politisk valgning.

Vi beskriver, hvordan hun har haft været upassende berøringer over for de her fire unge mænd.

Samtidig beskriver vi også fire tilfælde upassende berøringer over for unge mænd, som er uden for farvebevægelsen.

Det vil sige, at det, vi kalder i artiklen den politiske verden, er jo sådan bredt den her verden med politik, kommunikation, journalistik,

hvor vi også er kendskab til eksempel af, hvor hun er opført af uden for farvebevægelsen.

Forskellen på de her typer eksempler er jo, at de, der er inden for farvebevægelsen, er jo nu direkte mark forhold til de her unge mænd, på den en eller anden måde.

Dem, hvor de er uden for farvebevægelsen, der kan man sige, at der er bare sådan lidt opførsel, underlig opførsel.

Så er det noget, man vil bare kalde klart. Hvor det andet måske med Me Too.

Jeg ved ikke, hvad man vil kalde det, altså jeg ville sige, at hvis det var sådan, jeg var i en organisation,

hvor den øverste leder, gik rundt ud i byen til forskellige arrangementer og to folk på baggingen, så ville jeg synes, det var underlig måde at representere den organisation på.

Jonas, kan du ikke prøve at beskrive nogle af de historie og mændene fortalte jer?

Jo, det kan jeg godt.

En af de mest voldsomme episoder, kan man måske sige, er en valgaften på Arbejdermuseet i 2019, hvor en unge mænd skal op på scenen for at synge for.

Man har indenfor farvebevægelsen nogle arbejdersangen, som der er fast tradition for, at man synger, når man holder arrangementer.

Han skal deroppe og synge for, og han ender med at stå ved siden af Lisatterisgaard.

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om om Lizette Risgaard

Det er et nummer, der hedder kæden, som er skrevet ben i Andersen og Halftien Rasmussen, så vi de husker.

Ja, det er rigtigt.

Og det er sådan en traditionel arbejdersang, der handler om soliditet og fællesskab.

Derfor så er det også en tradition, at man står og holder om hinanden som en kæde, man kender og holder om rundt om hinanden eller om skulderne, og det gør de så også til det her arrangement.

Og det, han fortæller, er, at hun starter med at holde rundt om hans krop op på ryggen, og undervej i sæsangen, der glider hånden så længere og længere ned indtil hun står og tager ham på røven.

Og det vilde ved den her episode, er, at det er op på en scene, hvor alle folk kan se det, der er langt over 150 mennesker til det her arrangement.

Og han synes, det er lidt mærkeligt, det her.

Og han skammer, og det lyder som om, at han er meget bevidst om, at der er en masse mennesker, der kigger på det her, og han ved ikke rigtig, hvad han skal gøre ved det.

Ja, det, han fortæller, er, at han stivner i situationen, og det er sådan set en ting, der går igen ved mange mænd.

De beskriver, at Lisette Ryskov er enormt maktfuldt inde fra den her verden.

Hun er også en person, der har et meget stort kildenætværk, eller et stort netværk, kan man sige.

Hun er enormt maktfuldt, og hun er også deres foremand på det her tidspunkt.

Og derfor så beskriver de, at de ved ikke, hvad de skal gøre i situationerne.

Der er også en student, der med hjælp til en julefrukost, som hun sådan lidt ungele creepy player kalder.

Altså, insister på at vi danser med ham.

Nej, tak. Jo, du skal. Kom nu, og lad mig lige være.

Ja, han synes, det er ubehageligt, og det er upassende.

Det, han fortæller, det er, at den aften har hun danset tæt med mange studenter med hjælp, og så kommer hun hen til ham, og vi danser tæt, og det synes han er forkert og mærkeligt.

Han er lige startet i f.u. på det her tidspunkt, ikke?

Ja, det er hans første julefrukost.

Og han synes jo, det er underligt, at det er upassende, når hun danser tæt på.

Og han taler sig med en kollega om det efterfølgende, ikke?

Jo, han taler med nogle kollegaer om det, og en af dem fortæller, at da han har startet i f.u. for han er videet,

at man skal passe på med Lisette Rieskov, fordi hun kan finde vej ind gennem skjorteknapperne.

For eksempel, hvis man krammer hende.

Så det er ligesom også noget, der har været talet om, det her blandt unge mænd i f.u.

Og er det rigtig forstået, at en der lige frem bliver advaret ved ansættelse?

Er det noget, jeg har læst hos jer, eller er det noget, jeg har?

Det var faktisk sammen, det er ham, der fortæller, at han har fået vide,

da han blev ansat, at man lige skulle passe på med det her med skjorteknapper.

Okay, så det er noget, man egentlig godt ved, og alle sammen er lidt opmærksom på, men bare glider af på?

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om om Lizette Risgaard

Ja, det vil jeg sige jer.

Han oplever det jo faktisk en gang til ham studenter med hjælp, hvor han så ikke er studenter med hjælp mere,

men hvor han er blevet ansat i fagbevægelsen?

Ja, han har en anden position af en studenter med hjælp på det tidspunkt.

Det er i 21.

Ja, det er i 21. til Lønmodtagernes toppmød, hvor han på det her tidspunkt arbejder tæt på Lisettepriskår.

Og der er en midter efter toppmød på Tivoli Hotel i København.

Og da han skal sige forvældtegen, fordi han skal videre, der bøjer han sig ned for at kramme hende.

Det fortæller han jo noget. Man gør normalt det også.

Lisettepriskår selv siger, at hun er på kram med rigtig mange mennesker.

Men da han så bøjer sig ned for at kramme hende, så klapper hun ham tre gange på røven, fortæller han.

Og det, der flere vidner til, og der er nogle af dem, der synes, det her skulle få mærkeligt.

Og faktisk også gå til ledelsen?

Ja, der er et kvindeligt vidne til denne her episode på Lønmodtagernes toppmød.

Og det, man jo skal forstå på det tidspunkt, er jo, at han bliver refereret, og der er han starter som studentet med.

Så er det et rykte, der kørt med, som advaret mod at danne med hende eller komme for tæt på hende til fester.

Der er så et vidne her til denne her episode 21, som tager fat i manden og siger, hvad var det der lige skete der.

Og det her vidne går så videre til ledelsen i FH med denne her vidne om episodeen.

Det er til Nanna Højlund, som også tager det.

Hun opfatter i hvert fald hende vidne, at Nanna Højlund tager det alvorligt.

Men det ender lige som madsnarmen.

Du skal sige, hvem manden er for ellers, og så kan vi ikke behandle sagen.

Det ved jeg ikke, om man ville gøre i dag.

Skal man virkelig stå frem med et navn for at kunne få behandlet en sag?

Det bedste, man kan sige om det forløb, det er det, at det er mudret.

Det er mudret, hvad der kommer ud af den henvendelse, og hvad der sker.

Det vi ved i dag, det er, at FH etablerer en brusselblåre ordning i kølvandet på det her forløb.

Men ellers er det et meget mudret og råd forløb, hvordan det bliver håndteret efterfølgende.

Jeg vil anbefale folk at læse artiklen.

Der er jo flere eksempler, der er også på Folkemødet, og det er igen den her sange, som sikkert er ligesættes.

Jeg vil sige ynglingssang, men det er ikke med sikkerheden.

Det er ligesættes ynglingssang, men det kan der godt forstå.

Det er jo også vidt underligt at synge kæden sammen med en masse unge mænd.

Men i hvert fald er det også på Folkemødet, at der er også et sangeangemang.

Det sker også med lidt alkohol.

De skal synge kæden, og der er der foran også græmset på en yngre mand.

Som altså også optræder I altså titel dog uden navn.

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om om Lizette Risgaard

Ja, under hele sangen, som jeg ville være, to-tre minutter, der har hun hånden på hans bagdel.

Det er jo forholdsvis lang tid.

Det er rigtig lang tid.

Og derudover, som jeg også nævnte kort, så er der også nogle mænd fra den politiske verden, som har oplevet uønske berøringer fra Lisette.

Hvor svært har det egentlig været at få de her mænd i tale?

Det har været enormt svært.

Og det er også derfor, at vi har arbejdet så lang tid på historien, fordi det her er en historie, der kræver meget.

Den kræver meget dokumentation, og den kræver nok også, at man på en eller anden måde kan vise, at det her er systematisk, og det går ud over mange.

Så det er noget, vi har brugt rigtig mange måneder på, at mødes med killerne, at snakke med dem, tale dem igennem, hvilke konsekvenser kan den her historie have.

De har jo især været meget bekymret over, om de kunne få konsekvenser for deres jobs, og også for deres fremtidige karrieremuligheder.

Det er for deres politiske ambitioner, ikke?

De er jo alle sammen en del af en bevægelse, hvor du har store politiske ambitioner og gerne vil arbejde dig for noget.

Og de har også været bekymret for det, ikke?

Ja.

I hvert fald kan man risikere at blive forflyttet eller fyret.

Jeg havde synes, at Marie Severby Studio i fredags, hvor vi talte lidt om sagen, og hun sagde, at hun kendte til tilfælde, hvor der var blevet klagede, og hvor vedkommende altså var blevet forflyttet.

Nu må vi se, om den sags kommer frem i advokaterundersøgelsen, men det er jo selvfølgelig nogle af de bekymringer, man kan have.

Grundlæggende har der jo, og jeg ved ikke, hvad der er præcis, synes Marie Severb refererer til.

Det er jo en sag, hvor der har været ekstremt mange rykter i lang tid.

Så der kører også rigtig mange historier derude.

Det man kan sige udover, at de her unge mænd, vi har talt med, har været bekymret for deres karriere, for deres politiske ambitioner, og så videre.

Så synes jeg også, at det færre at sige, de har været bekymret for det aspekt af sagen, hvor kunstrollerne vent på hovedet.

De har været bange for, at det ville blive latterligt gjort det her.

Hvilket det jo faktisk også er i nogle steder?

Nogle steder, så er man også sluppet over af at gå bange beste mod det her.

Hvem kan ikke klare, at man går ikke at klare på hinanden i røven?

Der må man jo også bare holde fast i, at vi er mange, der ikke går at klare på hinanden i røven.

I hvert fald ikke folk, vi ikke kender.

Og det har også fyldt noget i de diskussioner, vi har haft, fordi på den måde adskiller den her sag sig jo fra andre sagere,

om andre mitug sagere ikke.

Delser af det, man vil kalde den her adfærre, er jo ikke en mile-afdeling.

Der er jo ikke noget af det her, vi beskriver, som er meget grove krænkelser.

Det lader ikke nogen, der påstår.

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om om Lizette Risgaard

Det her er, at du bliver med her af en systematisk, grænseoverskridende adfærrer med upassende berøringer,

ofte i en relation til folk, du har et maktforhold til.

Og du er også det, at de her unge mænd reagerer på.

Men hvis du tilfærdes siger, de har været bekymret for det her med,

vil du komme ud og så vil sige, at holde nu op.

Hvem kan ikke klare at blive klare på det?

Ja, altså, jeg vil sige, fordi der er noget med de der kunstroller,

fordi hvis det var mig, der stod og var 26 år,

og en eller anden mand midt i 50'erne eller 60'erne, eller hvad ved jeg,

som Iyut var min chef, og stod og holde mig på røven op på en scene,

eller hvor fanden det var, det kunne også være på et toilet eller jeg lige glade.

Altså det vil jeg synes var ekstremt grænseoverskridende.

Jeg synes det var sindssygt du lækkert.

Det er jo det, der er lidt underligt ved den her sag, synes jeg,

hvor den adskilders lidt fra andre sag, og problemet

er lidt med mange af de her mituesager,

det er ligesom det bliver råd rundt i en stor pærevælling,

så upassende beskeder eller meget grove krænkelser som voldtægter,

eller sådan noget bliver sammenlignet med det en eller andet.

Man må vurdere være sag på sin egen præmisse.

Her handler det om, at hvis du vil sammenligne det her med,

hvis det var den mandelige formand eller et mandelige direktør,

og få en anden stor virksomhed, som dansede meget tæt med studenter,

og sætter ned med hjælperne til en fest eller to unge kvinder bage i,

så tror jeg måske, at den her form for adfærdighed har svært ved at foregå i så mange år.

Ja, det tror jeg også, og så tror jeg, at man skal holde fast i,

at Me Too er jo et spørgsmål om maktforhold.

Og den er vel ret klassisk her.

Altså der har vi jo en meget maktfull kvinde,

og så kan hun godt selv fortælle, at hun bare er en sød dame,

der godt kan lide at kramme folk, det var sådan et frangensen retorik,

altså han var også bare en glad fyr, der elskede at gå til fest

og kramme sine medarbejder.

Men altså...

Ja, men det er rigtig, det handler om maktforhold,

og det, som jeg også kan sige ved jo,

kontakt med enormt mange mennesker i forbindelse med de artikler,

efter de her artikler er blevet udgivet.

Og det, man kan høre, synes jeg er færre at sige,

så gentagende folk siger, at rigtig mange unge mænd og unge kvinder i farvel,

så der er meget stor respekt for Lisette Rieskov.

Fordi Lisette Rieskov har ligesom,

med succes ligesom sat FH, skabt med medtalskab FH,

som er den her store fusionsorganisation,
men hun er også meget nede på jorden.
Hun er med til festerne, hun kan huske folks navne,
hun er på kramme folk,
og så har hun også rigtig mange gode sider,
nemlig som folk,
og på den måde tror jeg, at det er også færre at sige,
at folk kan være tvivl om,
hvordan de skulle opfatt de her oplevelser.
Fordi, at de er også så meget stor respekt for højende
og meget stor sympathy, folk.
Hvorfor vælger de også stille sig frem at fortælle historien,
så hvis hun jo også er alt det andet,
altså man kan måske godt regne ud,
at det her kunne ende med hendes fald,
hvad de indtrykker under sand.
Altså det er jo meget forskelligt,
hvor ulempt de her mænd føler sig,
de understrejer sådan set alle sammen,
at de ikke er sexuel krænket,
men de synes jo det er pineligt,
de synes det er uprofessionelt,
og de synes det er en mærkelig opførsel.
Og så vælger de jo også at fortælle historien,
fordi de synes det er forkert,
at en formand for fagbevægelsen,
som netop kæmper for bedre rettigheder,
bedre arbejdsmiljøer på forskellige arbejdspladser,
opfører sig på den her måde.
Det er jo, Lyssel Ryskov har været meget aktiv
i mit sudebatten, i krængelsesdebatten også,
og det er jo en kærneopgave for fagbevægelsen,
og sørger for, at folk kan have det godt,
når de går på arbejde.
Så det er jo også fordi de synes,
at det her også er pineligt for både Lyssel Ryskov,
men også for hele fagbevægelsen generelt.
Og for den måde også kunne skabe tryghed for unge mennesker,
at man kan gå på arbejde undøblig udsat
for upassende adfærd.
Så det var også færd at sige, at de,
da de finder ud af under vejs,
så snart man finder ud af,
at det ikke bare er en selv, der har oplevet det her,

men at det er en systematisk adfærd i overvis.
Ja, altså flere af dem beskriver,
at de faktisk har forsøgt at gøre opmærksom på det,
men at det ikke ændrede det store.
Man kan bl.a. læse om en mand,
der bliver græmset på.
Han skriver en klage,
en anonym klage,
til en eller anden ledelsestype.
Og der går han ud, så får han et svar,
hej, bent,
jeg ved ikke, hvad han hedder.
Tak for din mail, kan du ikke lige forklare,
hvad der sker, hvor han fik et chok?
Altså han troede, han havde sendt noget anonym,
han er noget røst over at blive kontaktet direkte.
Han vælger, inaugurerer den henvendelse,
og bliver så bagefter mødt ved kaffeemaskinen
af sin tillidsmand,
som også lige vil høre, hvad det der skete,
og du har sendt en klage og sådan noget.
Det lader til, at nogen har gjort noget,
men det er blevet håndterede helt gargag.
Jeg ved ikke, om man kan sige,
at det her eksempel er blevet håndterede gargag.
Altså det med William, at det er kildehensyn,
at det fremstår,
at det er beskrevet i årende detaljer,
hvad der har foregået.
Jeg tror, at den beskrivelse der er artikeln,
at den her pågældende mans oplevelse er forløbet,
som hans synes, er underlig.
Men om det er blevet håndterede efter reglerne,
eller det er lidt mere uklart,
det bidrager jo til billede af,
at det har været en viden,
der har været kendt på forskellige nivåer,
i lang tid, under der er blevet reageret.
Altså som man jo gør,
at når man laver sådan en historie,
så kontakter man jo,
når man lige har samlet med til bunke,
så kontakter i Lisette Riskov,
og siger, at Lisette, nu skal du høre her,

hvad vi arbejder på.
Hvordan reagerer hun?
I første omgang,
så får vi at vide,
at vi kan få et interview med hende,
den anden maj.
Hvad man skal lægge,
det skal vi nok ikke komme ind for her,
men man kan i hvert fald sige,
at det sker det torsdag aften,
at mens vi lige som arbejder
på at sætte en aftale op omkring et interview,
så vælger hun at gå ud på Facebook,
og skrive en status om det der,
hvor hun beklager sin opførsel.
Jeg kan lige prøve at læse lidt op med,
at hun skal kage alle,
som vi måske har set i medierne,
men det er så inden den er i medierne,
at hun skriver det her?
Ja, det er det.
Vi sidder jo og venter på,
at det skal man jo have,
især fordi det her er nogle meget hårde anklager,
og vi vil selvfølgelig gerne høre, hvad hun siger til det.
Og vi prøver at få et interview eller en kommentar.
Og da hun så skriver det på Facebook,
og direkte henviser til Berlinska ekstrabladet,
og det er de her historie, hun skriver om,
så vælger vi så at sige,
så kan vi godt udgive,
fordi hun svarer egentlig på det hele der.
Så om vi måske har set i medierne,
det er der faktisk ingen, der har set i medierne,
på det tidspunkt,
men der er de sidste, der er i gang med at slukke en brand.
Hun har indkaldt forretningsudvalget,
ekstraordinært møde, blablabla.
Der er en række personer,
der henvender tekster,
og Berlinska fortal,
at de oplevede, jeg har opført mig,
helt konkret har personerne oplevet,
uinske fysisk berøring,

ikke eksempelvis haft mit hånd for længe på deres ryg,
når jeg har givet dem i kram.
Og jeg har taget dem på numsen,
fortæt på dem,
opført mig oppassende i sociale sammenhængen.
Det er ikke alle, der føler sig krænket,
men de har alle følt, at deres grænser har blevet overtrådt.
Hun har meget berørt,
at historien fortæller,
at hun er kæde af det,
og det har aldrig været hendes intention.
Så fortæller hun,
at det er de krænket,
som definerer,
hvornår man er gået over stregen,
og hun vil gerne give en uforbehold,
undskyldning til de personer,
der har oplevet det.
Hun skriver også,
at hun vil henvise
og opfordre til, at alle,
der har oplevet udpassende adfærd fra mig,
eller andre, henvender sig
til den her whistleblå-ordning.
Og hun har kun interesse i at få
belyst detaljerne.
Der er jo sådan nogle,
der faktisk har henvendt sig allerede,
og der er jo nogle,
altså både til Nanna Højlund,
eller det var så ikke whistleblå-ordning,
men sendte en mail til ledelsen.
Men nu opfordrer hun
i hvert fald selv til det,
der på bagkant.
Og hun er meget på rør, da.
Tak fordi I læser med.
Opbakningen,
nej, skal vi lige høre,
hvad der er hun selv gået at sige,
fordi så møder hun jo faktisk pressen.
Og det må være fredag.
Det fredager sådan efter middag,
tidligere efter middag, eller sådan noget, tror jeg.

Det, der er klart,
det er jo at stå så
tæt på personer, som
jeg har gjort her.
Det er klart, det er
en konsekvens af min
nussiarmarkposition.
Og det er klart,
sådan vil det være frem.
Og du kommer heller ikke til at bruge personer på
upassende steder?
Nej, altså jeg vil sige,
at der er rigtig mange.
Jeg er en fysisk person,
jeg krammer rigtig meget.
Det er jo alt og dej, når vi mødes.
Men det er klart, der er rigtig mange mennesker,
som jeg har vant til i situationen,
kramme eller stå tæt det siden af.
Det er klart, min adfærd,
den er ændret fra i går.
Det er altså fra i går,
at den ændrer sig.
Men noget, jeg synes var lidt spændende,
det her, de skal lige sige,
det er fra TV2, det er Olle Kron,
som taler med Lisette Risker.
Men der er også en
pressemøde, hvor hun
begynder at spørge, har du taget
nogen på røven?
Lisette Risker, jeg eller mig, har du taget
mandlig kollegaer på røven,
eller mandlig medarbejder?
Jeg vil sige, at det er altid den krankedel,
som bestemmer, hvor vit,
hvor vit er...
Jeg vil sige til dig, det er altid den krankedel,
som bestemmer, hvor vit man er gået
over stranden eller ej.
Jeg giver min...
Jeg giver min dyffølte uskyldning
til de mennesker, som mener,
at min opførsel har været upassende.

Nu spørger vi dig.

Har du taget mandlig medarbejder på numsen?

Jeg har udført en upassende opførsel.

Har du selv opfattet, at du har taget den på numsen?

Har du selv opfattet, at du har været krankende?

Jeg har en opfattelse af, at sådan som tingnes tilstand er, så er det de krankende, der bestemmer, om jeg har...

I den her...

Udført en upassende opførsel.

Det er mega svært, for at hende at sige jæring.

Jo.

Og det er jo af og med os, mest vi forløbet, det var, at vi ville have haft et interview med hende og talte de her ting igennem, at det hele bliver så hurtigt og kaotiske sidste uge, fordi det var netop også de spørgsmål, vi gerne ville have stedet hende.

Vi sidder også lidt undrende tilbage nu, at vi er et af de medier, og sammen med ekstrablader, som endnu ikke har fået et interview med Lisette Rieskov, som er stedet op hos DR

og TV2

og politikken, og så svaret på spørgsmål.

Så vi har også haft de her mange spørgsmål, vi gerne vil have svaret på,

men jeg tror også, at man kan sige, at vi har haft en svær dialog med FH.

Det er sværere, fordi vi vil helst have, at vi kan have en ordentlig dialog om sådan nogle ting, inden vi publiceres, nogle historier, så vi sikrer, at det er færre, og så sørger for, at vi undgår fejle.

Det bliver besluttet, at i FH vi kan godt lave en...

eller vi skal lave en,

og det var meget vigtigt, at kunne høre mange gange, en uvildig advokatundersøgelse, og Lisette kunne så bare tris rundt på gang,

og passe sit job, mens denne her undersøgelse skulle prøve at gå, og det var der nogen, der begyndte at synes, at lidt mærkeligt, hvor fan skal chefen være til stedet, mens hun bliver undersøgt, og det kan jeg også få plomre undersøgelse, eller nogen kan måske synes, det er svært, og sådan, jeg skal til at møde med Kroman Rømert, må jeg gerne få fri fra kl. 4 til kl. 4, og søndag går hun, eller så er der sådan en del af farveforeningerne, bl.a. HK teknisk forbund, så vi det husker de to første, og i fjern, så begynder så en opbakning, og smuller. Søndag morgen, der går, og de ser det ud med, endnu et Facebookopslag at fortælle, at de sidste døgn har været vanskelig, og at hun vil gerne kæmpe for et ret færdig arbejdsmarked, jade, jade, jade, og farvebevægelsen, og kampen og forrøst og det hele, og så nævner hun lige, hun har altså faktisk givet en uforbeholde undskyld til alle, som har fyldt, at deres personlige grænser er overskredet, men jeg mener også, at man altid bør behandle sager, som disse grundigt og savligt, uanset, hvem sagen omhandler, og hvad sagen drejer sig om, ikke afsige en hurtig dumt baseret på aviskriverier, rykter eller folgestemningen på sociale medier. Altså, jeg begynder hun jo lidt at synes, at det er alle andre, der er nogle asshåels, og måske er det ikke så slemt, det er en stor konspiration. Ja, altså det er jo svært at vide, præcis hvad hun mener, men det er der,

men vi kan i hvert fald
bare sige, at der ikke ligesom
noget som helst, der tyder på, at det her
er på nogle måde
arrangeret, og vi har selvfølgelig
altså checket alle oplysningerne grundigt,
talet med vidner, talet med mange killere,
rigtig mange killere på den her historie,
og vi har jo også
indsamlet dokumentationer, hvidende
forklaringer osv.
Og der er ikke noget overhovedet, der syder på,
at der er noget som helst problem omkring det her.
Hun siger også, at hun synes det var rigtigt,
at FH's forretningsudvalg
fredag morgen besluttede i gang set den her
advokatundersøgelse,
og gennemgåede de anonyme
udsavn.
Men jeg sidder sådan samtidig tænker, at
hun har jo faktisk akkønt meget,
altså hun har jo allerede været ude at sagt,
at jeg har græmset på,
og hvis der er flere, der føler,
så er krænket,
eller der er skranter blevet overskredet,
så tage lige fat i den der
whistleblå ordning, fordi selvfølgelig,
er det ikke passende.
Men hun siger ligevel,
at fredag eftermiddag stod det klart,
at verken aftaler eller fortrolighed
betyder det samme for alle,
det er utroligt skuffet over.
Altså hun føler nogen har stukket ind i ryggen, ikke?
Jo, altså det vil jo,
ikke alt om, hvad der er foregået i det her
forretningsudvalget inden I er FH.
Men det er jo tydeligt, at der er udspillet sig en
rimelig hård markkamp.
Det vil jo vi, det var de på det her,
at hun efter, at vi
torsder igen rykker for,
at vi skal have et svar,

og siger, at vi er nødt til at have et svar,
eller det er en tviv fra dig,
så indkaller hastingen hun forrendingsudvalget
til et møde kl. 7 fredagmorgen.
Så man skal også tænke, det her forrendingsudvalg,
som er forbundsformanden for alle de her
i fuldstændig granatsjok fredagmorgen.
Og det er så her, at de bliver enige om,
at de må lave en advokatundersøgelse
og undersøge det her, og at der stadig vil
have tillid til Lisette Rieskov, som leder.
Og det er jo så, de aftaler på det møde,
som jo ser ude fra,
og smulrer stille og rolig op af fredagen,
hvor der er HKK-ud der,
som du siger, og trækker støtten til en formand.
At jeg ser Andersen som formand for HKK,
går også ud og siger, at hendes
indbakke ved at om hvor ord exploderer,
men der er
begyndt at vælte henvælt sig ind,
fra måske nogle af hendes medlemmer,
som har på en eller anden måde været
til festmiddelig set,
eller hvad fanden de har lavet,
men der skulle være flere sær i hendes indbakker.
Det er måske en af grundene,
til at hun lige bliver tænkt,
at okay, så bliver vi nødt til at lige
få hendes sendt hjem på en slags
årlov, som vi kender den.
Det var svært at vide præcis, hvad der skete,
men det var tydeligt, at der er uenigheder,
mellem de forskellige forbund, om hvordan man skulle
Det vi også hører, det er jo, at
mange af dem er jo ikke forberedt fredagmorgen,
til hvilken beslutning, de skal træffe, hvad de skal gøre.
Er det fucking tidlig, at det er sådan sumet
kl. 7.30? Ja, og det er jo,
og artiklerne, vi publicererer først artiklerne,
vores artikler tror jeg ud, 23.20. eller sådan noget,
så er det jo, det er jo sent, at
de er... Men måske endnu en brænd,
der skal slukkes, siger jeg.

Ja, det er jo, hvert beslutningsgrundlag, de har der, kan man sige, i Frandingsudvalget fredagmorgen. Er det jeres indtryk, at hun selv mener, at hun har krænket?

Det er svært at sige, altså da må vi jo komme tilbage til, at vores indtryk er lidt svært, for de vikser, der har fremlede til at tale med hende, og vi har også haft en meget besværlig dialog med FH.

Det er jo en lille spørgsmål, vi gerne vil at stede.

Hvis vi skal tale lidt om

Lisette, hun er født

den 15. juli 1960

i Kallomborg.

De flytter, hender familien flytter til Nørrebro, da Lisette er omkring 3 år.

Hun beskriver det som

et klassisk arbejderhjem

med bak indtryllet, og fælles

bade i kælderen, hendes far Knud

Erik Christensen, han var

jo og betongarbejder moderen Keti.

Hun havde forskellige jobs blandt andet

som ringgøjingsassistent, der findes en

dokumentar, som hedder

Jatterdame, som man kan finde

på filmstriven, og vi lige prøver at høre hvordan

Lisette selv beskriver sit arbejderhjem.

Jeg kommer fra en arbejderfamilie,

fra nogle forældre, som altid

har skulle kæmpe for at få smør på brød.

På Nørrebro, der var det et arbejde

at kriterre.

Det var et sted, hvor der ikke var mange bænken.

Der brugde vi så

i en toværelseslejlighed med

bak indtryllet, og hvor min far

mor havde sådan en utræk sing.

De beskildte, da jeg var 10 år.

Min mor, hun havde hele tiden sørget for at have noget arbejde.

Ringgøring, skoleringgøring,
autobetræk modder sød,
sådan ugen.
Min far, Janne har både været
jordbetongarbejder og været mure.
På den måde har det jo været fysisk
hårdt arbejde.
Jeg var en af dem, som blev hurtigslit.
Derfor havde han jo heller ikke mødt
særlig langt liv.
Jeg har jo set den begge tur,
og set, hvor hårdt arbejdet har
været.
Hård fysiske job,
så er du træt, når du kommer hjem.
Der er ikke mere tilbage i dig.
Altså, hun er jo,
jeg lyst til at sige, en gav til fagbevægelsen
med den baggrønne.
Hun er virkelig passer lige som
fod i hose.
Hun er bestemt.
Og der er jo også,
man kan også kunne have respekt for den
karriere, som I til et riskår har haft,
som faglig leder,
hvor hun jo i det,
man jo godt kan beskrive som en hård kultur
i toppen af fagbevægelsen
har kæmpet sig helt vejen til toppen
og opnede store resultater.
Også med den
baggrøn der.
Så det kan man da kun have respekt for.
Hun gør selv rent,
hun går i skole om morgenen
og har
faktisk en let,
også, det jeg synes er lidt trist,
men altså, hun er efternøgler,
hendes elste søster,
Margit, hun er 18 år ældre,
end lige sette.
Og så går Margit

og faren til Margit
og Ketti altså fra hinanden,
så meder hun en ny mand
og får sig tvillingerne, Knudt og Ole.
Og så skriver ham der,
manden, faktisk fra Ketti.
Og så står hun lige pludselig med tre børn alene
og det har hun ikke råd til.
Så hun bliver nødt til at bortadopterere
Knudt og Ole.
Og de kommer på sådan et børnehjem
hvor hun sådan kan besøge dem,
men de ved aldrig rigtig, hvor lang tid de er der,
fordi de skal jo bortadoptereres.
Så hun bruger det næste halvår,
ligesom på at komme og besøge at håbe på,
de er der endnu.
Ja, altså, de kommer på det her
opholds hjem, man bliver
nogle adoptiv forældre i Esbjerg,
som kan tabbe begge to,
og det betyder ret meget for morgen,
at de to børne ikke bliver splittet.
Og Ketti har faktisk holdt kontakten
med adoptiv moderen
og har besøgt hende
og dregnet igennem deres opvækst
så meget som er nu kun det ikke,
og lige sætter også udviklet
et forhold til de her to bryder.
Den ene bruger Knudt, han dør kraft
i 2006,
men lige sætter og familie
så kan han altså stadig kontakt
til Knudts kone og familie
og også den anden bruger Ole.
Forældrene bliver skilt,
da de sætter af 10 år,
og så bor hun sig sammen med sin mor Alene,
og faren har flyttet til Nordjylland,
men det lyder som om,
at de har en ret fint skilsmisse,
synes jeg, i hvert fald
til dattidens.

Det er måske mere normalt i dag,
men den gang, der har jeg hej,
så så man aldrig i sin børn igenn,
hun har beskrevet sig selv som en
ualmindelig sødbarn.
Jeg har altså titalt, hvis jeg selv skal sige det,
var jeg et ualmindelig sødbarn.
Jeg har hørt efter, hvad der blev sagt,
men jeg vokser også op i en tid,
hvor Pia skulle være søde.
Og det er jo lidt det, du siger, Simon.
Altså, hun kommer jo fra en baggrund
og en tid, hvor den måske ikke har været
de nemmeste kor for hende egentlig,
at komme til topsik.
Pia skulle jo sidde og bruge det.
Helt klart, hun har jo på den måde,
hun har jo holdt til at komme hele vejen til tops.
Nu gik det her måske lidt noget,
jeg sagde tidligere, men det var også noget,
de her unge mænd og unge kvinder fortæller om,
det her med, at måske nogle af de her
mandlige farvefinningsbosser,
stor måske det var at gøre det i deres jakkesæt,
og var lidt afgang og ophåret,
mens de sætte, som havde en anden tilgang
til den her magtposition, hun havde.
Så bl.a. hun jo også forvaltede det ansvar
på en anden måde, og måske været
været mere i øjenhøjde med folk.
Det måske også selv fortæller,
om det der med at være næstfårmand
og ny i det her magtgame.
Jeg kommer ind i en helt anden
magtpolitisk verden.
Hvad må han sætte i computerbænnen?
Rigt hurtigt stod det klart,
at Harald havde nogle andre synspunkter
på mig og på min rolle,
end det jeg måske selv havde.
Han fortalte rimelig hurtigt,
at han ikke synes, at jeg havde de evner,
der skulle til for at blive forvandt.
Det var måske også lidt tidligere

at komme med den udmelding,
men det var jo egentlig klar,
så visste jeg, at jeg havde rett mig efter.
Der begyndte så blandt nogen
at oprede sig den der stemning af,
at man jo nok egentlig gerne vil af med mig.
Det må man jo tage ind,
at jeg vil tage ind og sige,
at det er jo rigtig ked af.
Hun har bevist, at hun er en stærk pige.
Man vil jo aldrig nogensinde sige, at jeg vil.
Nogen har sagt til mig,
efterfølgende, at de ser det,
at det var også noget i mig.
Det er igen det her, som jeg siger.
Jeg har en stor tillid til folk,
og det synes jeg, at man skal have.
Jeg havde nogle forventninger,
hvor jeg jo slet ikke havde været
i det markgame, som jeg kom ind i.
Det har jeg til gengæld også lært.
Og det markgame,
og det hun refererer til
med Harald Børsding,
det er jo hun på et tidspunkt.
Jeg ved ikke, om man kan kalde det et kubforsøg,
men man forsøger i hvert fald,
da hun er næstformand under Harald Børsding,
og få mast hende ud på en eller anden måde.
Kan du huske det, Simone?
Hun bliver kørt fuldstændig ud på et sidspår
i de her år under Harald Børsding,
hvor man,
på en eller anden måde,
bare forsøger at have en side som næstformand,
som kører opgære udenom,
og sætter hende i overført betydning væk
på et kontor over Jørgen.
Jeg tror ikke, det er overført betydning.
Nej, det er rigtigt.
Jeg tror faktisk, det er ret lavere præcis.
Hun bliver fretræet sit hovedarbejdsområde.
Hendes nærmeste medarbejder
bliver fyret,

og så bliver hun fysisk rygget væk
fra ledelsesikkerterietet.
Jeg har så undersøgt,
om hun kom ind i et kusteskab,
og det gjorde hun ikke.
Hun kom simpelthen fysisk væk
fra en daglig ledelse,
så hun blev fra at se ud.
Det blev beskrevet som voksenmobning.
Hun bliver holdt uden for vigtig kommunikation,
der bliver talet udenom hende,
og hun bliver skubbet længere
og længere væk for frertag flere
og flere privilegier.
Men hun opnår jo genvalg.
Ja, det gør hun,
og hun opnår jo,
og hun lærer jo virkelig en hård skuld,
altså LO, som det hed dengang.
FH i dag er jo en sammensat størrelse
med sindssygt mange interesser
og sindssygt mange forskellige interessenter.
Fordi det består alle de her forskellige forbund,
som har forskellige interesser,
også interne i forbundene.
Det består også af alle mulige
ambitiøse mænd og kvinder,
som har både ambitioner selv,
men også forskellige politiske idéer.
Der var også en interne kamp om,
hvor rød skal farvebevægelsen være,
og sådan enormt mange forskellige interesser
og balancerer enormt mange mennesker,
og sådan noget, så det er en enormt kompleks størrelse,
og derfor at overleve,
og klare sig, og bevinde sig nogle magkampere
i FH og LO tidligere,
er jo helt vildt.
Det her sker i 2011,
og så har hun fire år i sebiren,
men det er faktisk også
lige omkring hendes mand dør.
Hun bliver gift med Per,
som, ja,

Per Riskov.

Der er en privat fest i 1987,
og han prøver at score hende,
og han bilder hende ind, at han er en fanneskal,
og han kan vildt gode til at lave mad,
og han har jo lade alt maden til den her fest,
de er til, det viser sig at være søllerød krog.
De har simpelthen startet deres forhold
på en løgn, kan vi gønne til det her?
Hun synes, han er meget dejlig,
men tager egentlig bare hjem selv,
og for at have hun overdænget
med blomster.
Det er også et meget godt skortræk,
jeg simpelthen kan lave mad,
han har sikkert også været god til at lave mad,
det er mit indtryk, at det egentlig var ham,
der stod mest for husholdning derhjemme,
de får to dreng,
og der laver de en aftale om,
lige sætte hun kører karriere,
hun skal gå efter magten,
og så skal Per nok sørge for,
at børnene kommer til at fra skole,
og for aften smadere på bordet,
og kommer til spider og sådan noget.
De bliver i hvert fald gift,
og det gør de i glostrup,
og lever faktisk
rigtig dejligt sammen,
de har et lille kort afbræk,
hvor de ikke bor sammen,
men flyver sig sammen igen,
med han for altså konceptet af kraft,
og dør han for konceptet af kraft
i 2010,
og dør i 2011,
og det er jo så der,
hvor lige sættes også,
bliver skubbet længere længere ud,
jeg tænker, at det må have været et par vilde år for hende.
Det må have været helt vildt,
hun tager også på samtidspunkt,
så der er jo stadig nogle tvivl om,

at hun har overkommet en enormt mange forhændringer,
for at nå det her til, hvor hun så er nød.

Og jeg tror faktisk,
at den lederuddannelse, som jeg forstår det på hende,
den tager hun fordi, at hun ved,
at det er der, hvor Hal Børsdinge har,
altså der er et blytpunkt,
han kan trykke på ikke,
og det er sådan, om du er ikke erfaren,
og du har ikke leder af erfaring,
du er ikke en af det andet,
så hun tager sådan en master.

Men hun bliver jo faktisk
LO efter Hal Børsdinge,
og det gør hun i 2015.
Det får hun faktisk med en overvældende flertal.
Hvordan i alverden sker det?

Ja, men altså,
hun har jo bare været enormt dygtig til,
at samle opbakningen de rigtige steder,
og til at positionere sig,
fordi de rigtige farveforbåden,
de store, vigtige farveforbåden,
mere om bord,
det er en ret overbevisende sejr.

Ja, det gør hun.
Og så gør hun det, at hun tre dage efter
fyrrer nogle meget centrale
mænd på posten,
altså i ledelsen i LO,
tre dage efter,
der fyrrer hun sekretariatschef
Find Larsen,
chef-økonom Jan Kæreau Rasmussen,
kommunikationschef
Kenneth Tu Nielsen,
og udviklingschef
Morten Massen.

Det var...
Var det de der assholsters, der prøvede at kub hen?
Det er i hvert fald
nogle personer, som hun mener
har behandlet hende dårligt,
og det er jo også faktisk en ret dramatisk måde,

hun fyrer dem på.
Hun kalder dem ind
meget få dage efter,
hun er blevet formand,
og der har hun så en advokat med fra EFO,
og de får besked på, at de skal gå ned
og hente deres ting, og så skal de forlade bygningen
med det samme.
Altså man kan godt mærke,
at der var noget...
man kan kalde det hevn lige frem,
men der skulle rydes op.
Altså man gider vel heller ikke have sådan nogle tæt på sig,
hvis det er dem, der har modarbejdet ind
igennem de sidste fire år.
Altså det var i hvert fald,
at vi har et børstingshåndgang med mind,
og man kan jo sige meget om sådan en måde,
og metode, og gør sådan noget på,
men det er jo også en måde at sige,
nu er der kommet en ny siref i byen,
nu sætter vi en ny retning,
altså det er selvfølgelig en meget hård måde
at gøre det på, men der var også noget respektning,
kunne du lige sige, at nu er det mig, der sætter mig på borden,
og nu sætter jeg retningen for det her.
Dennis Christensen, vi har ringet til dig,
du er tidligere formand for
Foa,
er du med på en telefon?
Tusind tak, tror du på
Bornholm er det rigtigt?
Det er rigtigt her.
Har du fejret først af mig?
Ja, det gør jeg i går.
Vi har jo taget lidt om
Lisettes
lederskab
i LO,
både som næst formand,
altså nu, hvor hun er blevet formand.
Hvad var sådan dit indtryk af hende,
da du møder hende, der hvor hun jo egentlig har?
Altså en slags betydelig

makt, kan man sige?
Ja, altså mit første indtryk,
det var noget negativt,
hun startede noget, at rydde
alle hylder
i direktionen i LO,
som
så vidt man kunne forstå
at ha udarbejdet hende,
eller retter sig at køre det nye
på et søgesbord i samarbejdet,
men har et børstning.
Hvorfor var det egentlig negativt?
Altså, jeg tænker,
er det ikke meget naturligt?
Altså, jeg startede med at fyre direktorer.
Altså, er du ikke dit første indtryk af hende,
var det lidt negativt,
fordi er du nu rydde bordet?
Ja.
Nå, det var ofte, du spurgte
til formålskorstens rydder.
Altså, jeg kender hende,
selvom vi er fra hendes period, som
Vestormand.
Man havde ikke haft den der oplevelse af,
at hun ville gå ud på et søgesbord.
Altså, jeg kom i LO,
huset i hvert fjorte dag,
til et lidt møde i dagligledes,
men var ikke til at stede i dagligdagen.
Men synes du virkelig,
at hun har startet med,
at den der har været...
Altså, hvis jeg havde...
Hvis jeg var blevet modarbejdet
fire år,
af den daglige ledelse
tæt på mig, og jeg så fik magten,
ja, så tror jeg faktisk,
at jeg ville skille mig af med dem,
fordi det ville blive for svært
at få sådan et, hvad kan man sige,
frugtbart samarbejde, ja.

Ja, men nu skulle hun
blive mærkelig, at det,
indtil kendskæng til,
at hun var blevet kørt ud på et søgesbord,
som næste formand, altså,
hun havde siden sat her på dag,
og alt det der,
hvad der var at foregå,
det havde jeg ikke nogen formiddel om,
så derfor var det,
for mig noget af en overrasket,
af på en rydde,
og sælge principielle rydder,
eller prøver man ikke om det,
så er den amerikansk politik med,
at man har en inspiration,
og sammen med en president,
det er i princip ikke gået om op,
men jeg har ikke opforstået,
at hvis hun har følt,
at hun blev sat fuldstændig,
uden for en hver formand,
så har hun haft behov for,
at grønne op,
at det jo under mig bare så,
at jeg kunne sidde med hende,
som næste formand,
uden for noget,
at hun rejste,
noget på noget, som hun sagde fra,
så på den måde,
var det mit første indtryk,
det var lidt dårligt.
Men du siger selv,
du melder dig selv ud af LO's daglige ledelse
i fjorden, hvor du har udtalt,
de giver ikke nogen mening,
at jeg repræsenterer fora
i den daglige ledelse i LO,
når fora nu gentagende gange
fravælges
til deltagelse i møder,
efter LO formands for godt befinde,
og dengang, hvor det var Harald Børsding,

der var formand til at tænke,
i virkeligheden, om du selv har følt let af det,
lige sætte, følte?
Det vil jeg tro,
nu må du have den forskel,
at Harald og vi sætter bare på 10 kammerater,
mellem er det tamt og 10,
jeg var ikke med der med socialdemokratisk
og de skulle mødes,
med socialdemokratisk topminister,
finansminister,
gærne Gårdon,
Tornig Smith som statsminister,
og i de sammenhængder,
hvor de sammen mødes,
der var det konkret,
efter at det,
jeg havde lovet ud fra møder
i 2012,
da der blev snakket
3-partsforhandlinger,
og så var det den 2. i 2014,
efter at de havde fået beskyttet på,
at det ville simpelthen ikke finde os,
og der får os sød,
jeg så trængte mod at sætte dig,
hvis de laver sådan et parvælgede,
gode partifolk,
nogle gode partivinder for at holde dem,
der ikke har den rigtige parti for at udsøge,
om de i hvert fald
er en kompres til at søde i det,
så galt jeg simpelthen ikke god tid på det.
Men så på den måde kan jeg godt forstå,
at hvis hun har haft den sådan,
er hun rigtig, at jeg kæmper ikke noget til,
og derfor fik jeg fra start med,
at det er noget mega fedt,
det er hjem så, da hun kom til at søde,
ved formandsbordet.
Hvordan er Lisette Rieskoren
anderledes lider
eller formand for LO,
en halv børsling bare?

Jamen, hun var...
for det første, mere åben,
når vi snakker
ved det,
så er der mere beretlende om,
hvad hun var rød og med i.
Harald var meget sild,
og så var hun meget åben for Diado,
og meget åben for,
at de er bestudt af,
at de påvirker,
og der er selvfølgelig en masse vins af,
at situationer
i sådan et særbejde,
hvor verden siger forskellige,
hvis man repræsenterer,
de højre lønne ved lov med det måde,
og hvis man repræsenterer de uformelere,
eller hvis man repræsenterer de privaterne,
når de er oplevelse.
Så der vil altid være sådan rege situationer,
hvor man har forskellige bredder på,
og har forskellige diskussioner om,
hvordan det er flyttet i skenden.
Der var en, der synes jeg,
det håndtede hun rigtig godt,
og hun var,
jo så også i modsætning,
taget ude alvendt,
men det var ude af huset,
altså meget tydeligt,
og en rigtig god kommunikatør.
Harald var ikke sådan lige i den,
der gik i pressen,
sådan med,
hvilket som helst,
nej, hvad kan man sige, han andet var,
det var,
vi ser det sikkert egentlig,
og det har været spørgående,
til at sætte mødes med mødelemmerne,
det var de sættet også,
men de sættede, at det ekstra giver,
at hun anden så også var rigtig god til at optræde over på pressen,

så vi har oplevet det,
og så kom hun da så,
det kom hun fra en succes,
som næstformand,
hvor hun håndtede,
hvis du kan huske regnsan,
det er, at hun regn er, at vi vil have
en ordenskap, den håndtede,
hun var rigtig klart, synes jeg,
og hun stod det også i en karriere,
men hun tager stor bedbestse,
hvad der er i slott i min ordning.
Hun er blevet kaldt jordenær,
og omsorgsfuld,
hun er også i forbindelse med netop,
de her fireføringer,
hun er blevet kaldt enrød,
og en hårdame,
men hvordan var hun egentlig i forhandlingssamhæng,
altså,
jeg kender hende ikke så godt,
hun er virkelig syd,
jeg lyder at sige, bestemor,
akte i type med lysstripper i hårdere,
og så samtidig har hun jo en helt,
altså, man kommer ikke til tops,
på den måde uden at have et eller andet
jern-grabing.
Det er det sødede lufte fordom.
Ja, ja.
Ja, ja, okay, det er sødede lufte fordom.
Jamen, det skal jeg da, altså, jeg tænker bare,
fordi du kender den jo på anden måde, altså,
hva' hun lyder som en, både en benhårdame,
og sådan lidt om den her meget
bløde og omsorgsfulde,
kan du vinde?
Jamen, jeg tror, at hun repræsenterer,
at hun inderhøjt bænke det i det.
Skal du tænke det, at
overindskånsfærdsningerne,
der har LO i nogle rolle,
før og til, altså,
sidst, når det kommer i fordige til en situation,

det er de enkelte forbund, der forhandler en.
Så den overindskånsituation, vi lige har været igennem,
der er det metal,
og tre F- og fødegrabunder,
alle forbundene, der forhandler
en arbejdsgivere mod parter,
og så først, når det inderhøjt i situationen,
så træder LO ind. I gammel dage,
der var LO-formanden, der forhandlede,
det er det egentlig, altså, så mange overindskånsfærdninger
forhandler i den forstand,
men hun har selvfølgelig forhandlinger,
når det gælder, for eksempel folketingere,
når det gælder
tre parter omtager,
når det gælder de rigtige forhandlinger,
med arbejdsgiverne om fælles,
afgivelser, fællessøringsvarer,
til politisk system,
og sådan noget, der er måske fællessøringsforhandling.
Og hvordan oplevede du hendes som forhandler?
Ja, altså,
den måde, de forhandlinger er først på,
der sidder man ikke ret mange gange i det samme om,
alle sammen,
men formanden mødes,
han har sagt,
i øverste fra begge sidder mødes,
og så er man et bagland.
Så vi snakker sige på den måde,
hun var faktisk en rigtig bydhøjere forhandler
for os, der så var med til,
at vi diskuterer med hende om,
hvad hun nu skulle gå over til arbejdsgiverne,
og hende over til fregat fra presentatorne,
eller hvad det der var.
Det skal man alroses for,
at hun var god til,
at vide det til,
hvilke bekymringer,
hvilke kommentarer,
hvor det er,
dem der var med.
Det var typisk sådan,

at det er nogst bedste mødeser i forhandlinger,
og der sad ofte de fire største forhandlinger,
som hun var i forhandling.
Så jeg har været ved at se en del gange,
til at være bagland foran,
og så synes jeg, hun har gået videre med det,
der har været elsket, hun har været gået tilbage med.
Her kommer de sidste.
Du roser hende også for at ha' gjort FH
mere åben og tilgængeligere,
og man taler også om, at de blev
lidt mere moderne organisationen.
Men hvad er det egentlig for en organisation,
hun efterlader, så synes du?
Hvis vi snakker om lige nu,
så er det jo ude fra
en organisation i Gramatsjogs.
Altså,
fuldstændig røgster over det,
der er foregået, og i indtændens fru
om måde,
det hele blev ud i sandet på.
Det starter jo med, at alle var ind i om,
der skulle nedsætte en,
der skulle bestættes en
afokat-undersøgelse.
Jeg åndrede mig så over, at man
forestillede sig, at man kunne få nogle afokatier,
at støtte op og lave den uden,
den det handlede om,
var sendt hjem på ferie,
eller på overlov eller andet.
Men det gjorde man jo så,
og så fik vi så det for lidt efterfølgende,
hvor det hele med, at
HK-tragsstøtten,
der afklagede, at man ikke længere havde tillid,
og så fuldstændig rækket foregående efter,
og så var det lidt af det, som gør,
så var ræksten, det var ren trækket,
giv den ud, ikke?
Men den periode der,
det er rent fra Gramatsjogs,
interne skædderiger

over om HK
nu holdt,
så til at aftænde,
og der vil være,
der vil være nogle indtragsorg,
som vil tage støttider,
og reparere,
jeg synes det vil være, at der er ud og til,
der vil vi,
der vil man sige, at vi,
jeg kan ikke komme helt væk fra,
jeg har været der,
men jeg er pensionist, så det er dem,
men i forhold til
udvendt,
så er det nogle sæsoner, som har fået nogle,
hvor de riser, som jeg er bange for,
det kan tage god tid,
at få repareret,
de riser, der følger af,
at have nogle meget makante holdninger
på mit tur område,
og så efterfølgende kunne konstatere,
at der var noget andet i bagpussikken,
det var jo uvislingsspindt ud,
altså at man sagde, at man kunne noget andet,
det vil tage et stykke tid,
så det er tidligere, at Formand får forre,
altså nu pensionist,
Tudelig tak fordi, at vi måtte ringe til dig.
Tak.
Kunne hun være blevet,
som Formand, Jonathan,
har du et bud på det?
Det er synes jeg svært at sige,
men i og med, at hun bliver nødt til at gå af,
så tyder det jo på, at hendes flertal
er forsvundet,
så det kan man jo ikke,
når der er så mange
fagforeninger, der går ud,
og siger, at de ikke længere har tællertil hendes,
så bliver hun nødt til at gå af.
Simon, kunne man have håndtøet det anderledes,

altså kunne du, hvis hun nu var gået,
altså det var rent spekulation, det her,
men hvis hun nu var gået og sagt,
at de her ser mod mig,
og jeg tager lige sommerhus,
og så bliver det rydet op,
og så må vi se, hvorfor den her ender,
altså, had det behøvet at være så dramatisk?
Altså, det er jo svært for os at sige,
at det ønsker at blive heller ikke rigtig at spekulere i,
det vi kan sige sådan helt faktisk,
det er jo, at FH
og resten af fagbevægelsen,
af toppen af fagbevægelsen,
har siden i vinteres januar og februar,
måske, vist, at
vi og ekstrabladet
arbejde på de her historier,
så de har haft alle muligheder for
i den periode at
diskutere, hvordan skulle de håndtere det,
det kunne diskutere, om man skulle måske
tale om at stoppe den adfærd,
man kunne diskutere,
bare et forslag.
Bare et forslag, man kunne diskutere,
hvordan man skulle håndtere det pressemæssigt,
man kunne diskutere alt muligt.
Så det har også været en del af forløbet
for os og for FH
og resten af fagbevægelsen,
at det her er en sag,
som har sat rygtømøllen
på overdrive,
hvor den har været i månedesvis.
Og det bliver jo godt, fordi det hører vi også,
og det har alle rigtig mange andre også hørt om,
fordi vi har ringet så meget på den her sag.
Alt muligt.
Og jeg tror ikke, at det som vi er de rette
til at være gørste dommere over,
hvordan de håndterede det.
Hun er jo 32 år, og hun kunne formidligt
have nogle gode år i sig nu.

I hvert fald,
jeg tror, når jeg bliver pensionist, så må jeg som 34-34 år
eller noget af den stil.
Men hvad er hendes muligheder egentlig?
Kan vi spåre noget om?
Hvad fanden?
Hvad er hun?
Det tror jeg er meget svært at sige,
jeg kan fortælle, hun faktisk gerne ville have været gardner
på et tidspunkt.
Hun også gerne ville være både gardner
og...
Hvad var det? Hun ville også gerne være jurist.
Det går være det lidt for sent.
Hun har været i praktik på søffradskolen,
fordi hun også overvejede at blive telegrafist.
Okay.
Det er jo mange muligheder, jeg tror ikke...
Så vil jeg gå med gardneren.
Altså det er jo også dejligt her om forhold, kan man sige?
Præcis.
Hun ender altså med at blive kontorfunktionær.
Ja, vi må se, hvad der kommer til at ske.
Nu kommer der en undersøgelse,
og jeg formoder, at når den er færdig
om nogle måneder eller...
De har sagt, den er færdig inden sommerfærdien.
Ja.
De er hurtigere en kirkeministeri og flere mennesker.
Det er jo også et af Danmarks største rukalt firmaer Grumman Røymø,
der høvede til det, så det burde de kunne håndtere.
Ja.
Så kan det være, at vi får nogle konklusionerne.
Men lad mig i hvert fald sige tusind tak,
fordi kom Simon Bensen, som er nyhedschef
på Bærlængsk og tak til journalist.
Joner Tan, hun er glemt lidt lang efternavn.
Lundgren Larsen.
Tak.
Fordi vi vil komme med og tak til Dennis Christensen,
som er med på en telefon.
Tak til Saab Beck, som produceret og tak til jer,
der lytte med på fredag.
Der sætter vi selvfølgelig det, vi taler om.

Og måske er der mere lige sette nyt.
Vi ved det ikke, men...
Er der det?
Til på fredag.
Det, jeg kan låge, er, at vi arbejder videre med SAG.
Jeg synes, det vil være passende at afslutte
denne her udsendelse med at spille
Lisette Ryskovs absolut yndlingsnummer.
Det hedder Kæden.
Og man altså er den nummer,
hvor Lisette kan stå arm i arm
med sin unge kollegaer.
Og det sværer jeg også
at i hvert fald have blevet beskyldt for,
og have taget den på numsen.
Men den, som er sig selv bevidst,
kan ændre denne ulvetil.
Der findes ingen ønskevist,
som kan erstatte kamp og stril.
Det eneste, vi har i dag,
at sætte op mod makt og vold,
er styrken, som udspringer
de svære stærke sammenhøj.
Alene er du kun en brig,
i større makt og srenkesby,
men samlet er vi stadig væk.
Den største enhed er tviv.
En kæde smides led for liv,
og hele kædens kraft beror
på din og min samme højre hil,
med mennesker på denne jord.
Man prøver på, at binders
til drømmen om et tomt forbru.
Men de skal aldrig finde os,
som slaver ved et helt trug.
Læg hånden i min hånd og mærk,
at slaveriet er forbi.
Bymachten tross gør kædens stærk,
og slip de bunne græfter fri.
Bymachten tross gør kædens brug